

IV, vil være udnævnt for vedkommende Amtsraadsdistrict, med Anmodning om at foranstalte et Møde afholdt. Den anden Gjenpart skal Amtmanden uden Dphold besørge fremlagt til Eftersyn for Fæsterne, som derom skulle underrettes ved Beskjendtgjørelse til Kirkestedene. Inden Udløbet af den paafølgende Februar Maaaned skulle saavel samtlige Fæstere i Forsening som Godsæieren for Formanden opgive, hvem de have valgt til Taxator. Forsømme de dette, foretager Formanden i deres Sted dette Valg og foranstalter det videre Fornødne med Hensyn til Berammelsen, Indvarslingen og Afholdelsen af Commissionens Møde, overensstemmende med de nedenstaaende Regler.

For Commissionen skulle Fæsterne enkeltvis afgive deres Erklæring om, hvorvidt de, uanset om de fortiden kunne og ville kjøbe, finde de tilbudte Vilkaar antagelige. Den, som, skøndt lovligen varslat, hverken møder eller lader møde, ansees at have bifaldet Tilbudet. Antage Fæsterne Betingelserne, eller samtykker Eieren i de Forandringer, som de maatte fordrø, tilføres det Fornødne Protokollen under Parternes Haand. Kunne de ikke enes, skal Commissionen, efter foregaaende Underfølgelse, afgive sin Kjendelse for, hvorvidt Tilbudet for hver enkelt Fæstegaard, for hvilken mindelig Overenskomst ikke er tilveiebragt, er billigt eller ikke. Den, som er utilfreds med Kjendelsen, skal strax til Protokollen erklære, hvorvidt han vil indanke samme til Overtaxationscommissionen, hvormed da forholdes efter nedenstaaende Forskrifter. Omkostningerne ved Taxationscommissionens Møde bæres af Eieren, ved Overtaxationscommissionens Møde af den, hvem sammes Kjendelse gaaer imod.

Udskrift af Forretningen eller Forretningerne tilføres Amtmanden, som for de Gaardes Vedkommende, for hvilke Tilbudet har erholdt Gyldighed enten ved Fæsternes Erklæring eller ved Commissionernes Kjendelse, uden Dphold lader samme thinglæse paa Eierens Bekostning.

§ 9.

Det Tilbud, der paa fornævnte Maaade er læst til Thing, er bindende saavel for den

daværende som for enhver efterfølgende Eier, Besidder eller Bestyrelse af de Fæstegaarde, om hvilke saadan Afgjørelse har fundet Sted, fra Thinglæsningens Dag og indtil Udgangen af Maret 1867.

Brugerne af de Gaarde, for hvilke Sagen saaledes er afgjort, kunne ikke fordrø sig disse overdragne til Selveiendom efter Taxation, førend fra Begyndelsen af Maret 1868. Derimod skal enhver oprindelig eller senere indtraadt Fæster eller Fæsters Enke, saa og Enhver, til hvem de retsgyldigen have overdraget deres Adkomst, enten i levende Live eller ved testamentarisk Disposition — i sidstnævnte Tilfælde dog kun paa den Betingelse, at han erklærer sig inden 6 Maaeneder efter indtraadt Fæsteledighed — være berettiget til, i Løbet af den Tid, hvori Eieren efter det Foranstaaende er bunden ved sit Tilbud, at fordrø sig Gaarden tilskjødet paa de deri fastsatte Vilkaar.

Med Hensyn til dem, der have erholdt lovlige Pant i Godset for Tilbudets Thinglæsning, bliver at forholde efter § 25, cfr. § 48.

§ 10.

Naar den Fæster, som efter § 4 kan fordrø den i Fæste havende Gaard sig overdragen til Selveiendom, gjør denne Ret gjældende, skal Gaarden med alt dens Tilbehør af Besætning og Inventarium, forsaavidt samme ikke tilhører Brugeren selv, taxeres til den Værdi, Gaarden har som en Eiendom, der er undergiven Fæstelovgivning. Eier Brugeren Bygningerne eller nogen af disse, da kommer den Værdiforøgelse, som Gaarden ved samme har erholdt, ham tilgode, ligesom der ogsaa bliver at tage Hensyn til de Forbedringer, som Brugeren selv har bekostet ved Eiendommen, og for hvilke der ved Fæstestrædelse vilde kunne fordrøes Erstatning, saavel som til de særegne Begunstigelser, der ved Crectionsbreve for Jordecommisjer eller ved andre Dispositioner maatte være indrømmede Godsets Bønder. Denne Taxationssum er Kjøbesummen.

§ 11.

Af Gaardens Taxationssum, beregnet som i § 10 foreskrevet, tilsvares Kjøberen først det